

да лъжешъ себе или другого. *Л. Д.* 74, 198, ср. 69, 76. Тóко речи почи: Тако рéчи у всички народы има дни отридены за почивка и служение Богу. *ib.* 6. Има шестдесетъ годинъ отъ когато, токо рéчи, съки день ходи на ловъ. *Х. I.* 82. Той токо рéчи истина отъ сичко. *Зк.* 47. Сватбытъ на такыва пристанки по-лекички ставать, тако речи на поль. *Ч.* 27. На съки раскрачъ токо-речи срѣштахъ страшни жертви на гладътъ. *Тб.* 50. Ти може и да не знаешъ, че Карлъ, туку речи, е лишенъ отъ наслѣдство! (*so gut als ersterb ist*). *Рш.* 33. Ти, речи, (обыки, каки) не си първъ сладколъжъ (*du bist wohl nicht der erste Gauher, der—*). *ib.* 19. Плюваще той, речи, на минжлий си животъ. *Тб.* 23. Покойни оште приживѣ сичко пропихъ речи. *ib.* 31, 2) предопредѣлю: Ако рече Господъ (*если угодно Богу*) ща връва. *Кп.* 4. На дъбъръ часъ, батюши; къмъ кадъ тъй, ако е рѣкалъ Господъ?—Къмъ Добруджа, момче, за панаирътъ.— *Зк.* 128. Рéчено ми е, мнъ суждено: Едно отъ тия ни е речено! (*Eins da von ist unser Schicksal!*) *Рш.* 25, 3) вздумаю, захочу: Азъ рѣкохъ да йда да са порасхода.—И ние рѣкохме веднашъ да си кўцимъ кра́ва, а тó пакъ сѣкашъ че са свръшъха съчикитъ кра́ви, та не можахме да си намѣримъ.—Не щѣ постигне ни место ни книга ако рѣка да изслѣдвамъ всички скици.— *Л. Д.* 75 р. 42.

Рéма с. ж. греч. рeбца, насторкъ. Ремъ наричатъ въспиленіе-то на циницъ-тъ, коя-то постила извѣтръ нуса. *Л. Д.* 1871 р. 133, ср. хрема.

Ремиќъ Ремъкъ Ремънъ с. м. ременъ. Ремици, Ремънци
Реме́ни мн. ч. Ремиќе ум. ремешекъ: Това съяло си привръзва съ ремыкъ около тѣло-то. *Л. Д.* 72 р. 256. Пушка-та му бе безъ ремиќъ,— мале, безъ кремикъ. *Ч.* 283. „Стыгайте улични ремацы!“ *Гп.* 121. Той си дръзна сабя отъ ремшка. *Ч.* 287. Соколъ му лено вореше: „Никола море. Никола! Подотлущи ми ремея, Подотлущи ми петици, Далеку да си отлетамъ.“ *М.* 521. Удри конъ во пайванъ, А мъски-те во же-лѣза, А жрти-те во ремене“. *М.* 416. Не ти трѣбва отъ мечкъ ремиќъ. *Ч.* 196. Отъ въшкъ ремиќъ. Базътъ томува, кой-то лъже. *Ч.* 204. Два каргъза два брата—Крилата имъ вързане, Съ два зелени гайтане, Съ три црвени ремене. *В.* 218. Жилава-та земя въ мокро време тежко ся оре, и не само добытъкъ-тъ си мъчи, а и бразды-ты останатъ слѣпены като нѣкои ремици. *Л. Д.* 72 р. 234. Стѣгна а пинци, рѣменъ. *Пе.* 27, 360.

Ренде (*rendē* s. p. *Rabot.*) с. с. рубанокъ: Едно добытache с' имамъ изъ корема яде изъ гърбъ-о сере?—ренде-то. *Ч.* 122. Два трю-на, две рендета. *Р. А.* 152.

Рѣпа с. ж. Рѣница с. ж. рѣпа; рѣдъка: Ха, поприлица то е да сѣдишъ въ кафене, то ще биде ама, когато котката захване да яде рѣпа. *Зк.* 71. Кой-то открадне отъ бостанъ една рѣпа (*eine Rübe*), *Рш.*